

hogy a kései korszakában, az Őszikékben, magyar Baudelaire. Arany János úgy nagy, hogy ő Arany, a maga Arany János-i mivoltában. Ezek — németül kell mondanom — in sich, a maguk mivoltában is értékek, és a magyar irodalom fejlődésében, ebben a folyamatos, huzamos életben jelentenek élő értéket.

Lukács György viszont ezt az életet, ezt az élő folyamatosságot nem becsülte sokra, talán nem is ismerte eléggé vagy nem is akarta eléggé ismerni. Bizonyos körülmények között még egy kicsit meg is bélyegezte. Lásd *Az ember tragédiájáról* szóló nézeteit. Pedig e madáchi mű nem úgy mérendő, mint a magyar Faust. Sőtér vállalkozása, a hatkötetes irodalomtörténet, és egész munkássága ezeket az annak idején divatos elcsuszamlásokat igazította ki, rakta szépen helyre.

Pergel Ferenc

RÓNAY GYÖRGY

Hullámének*

*Hullám vagyok a tengeren, de a tenger is én vagyok,
mert egész a rész is, ha az egész ereje benne ragyog.*

*Egész a rész is, ám esendőbb. Az igaz egész örök.
Tenger marad a tenger, de én a gáton összetörök.*

*Szétomló testem permetegén áttör a hajnali nap.
A tenger él, de egy pillanatig én voltam gazdagabb.*

*A tenger csak szüli a napot. Én nap voltam percre, mert
a nap egy parányit önmagából egy percre belémlehel.*

*Ragyogtam s meghalok. A tenger tárt öle újra benyel,
s új hullámraj dagad méhében holt testem részeivel.*

*A tenger hatalmas úr, de én holtan is vagyok akkora.
Ő szül, de nélkülem nem születik új hullámok hada.*

*S mi nagyobb: alkotni abból, ami van, új s újabb életeket,
vagy lenni anyagnak és erőnek, miből alkotni lehet?*

* Megjelent a Nemzeti Újságban 1933. aug. 6-án.

*Hullám a tenger, tenger a hullám, egyforma hatalom.
Neki a gőgje nagyobb. Nekem hősibb az alázatom.*

*Nélkülem ő csak tunya nagyúr. Az ereje én vagyok,
és mégis minden biztos erőt csak tőle kaphatok.*

*Őt meg a szél segíti. Azt ki tudja, milyen erő.
Ha messze nézünk, nem a világ, csak a függések köre nő.*

*Szél a tengertől, tenger a széltől függnek kölcsönösen, de túl
kicsinyes körükön kell, hogy legyen valami független úr.*

*Valaki, aki alkotott mindent, mert úgy tartotta kedve.
A tenger alkot engem, és mégis belőlem újul meg egyre.*

*A tenger alkot engem, és én a tengert alkotom.
Így akarja a legnagyobb úr, a független hatalom.*

*Minden függések szálai őhöz futnak. Balga aki
az úr helyett az urat játszó szolgát akarja áldani.*

*Nagy úr a szél. Nagy úr a tenger. Urak ők életen, halálon.
De én, a parány, nagyobb vagyok, mert a legnagyobb urat áldom.*